

РЕШЕНИЕ

№ 3925

гр. Варна, 01.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 40 СЪСТАВ, в публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мартин Стаматов

при участието на секретаря Ана Ст. Ангелова
като разглежда докладваното от Мартин Стаматов Гражданско дело №
20213110117622 по описа за 2021 година
И за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. „XVIII-та” вр. гл. „XIII-та” ГПК.

Делото е образувано въз основа на искова молба подадена от М. В. Г. ЕГН *****, И. В. Г. ЕГН *****, Е. В. Д. ЕГН ***** и Н. И. Г. ЕГН ***** - всички с адр. гр. *** с която се претендира да бъде установено по отношение на Я. И. Я., ЕГН ***** и Д. И. Я. ЕГН *****, адр. ***, че ищците са собственици на реална част от недвижима вещ, представляваща 230кв.м. от ПИ с идентификатор *** по КК и КР на гр. Варна, одобрени със заповед № ***г. на Изпълнителния директор на АГКК, целият с площ 2774 кв.м. находящ се в гр. *** при граници на реалната част, заштрихована в син цвят на приложената към исковата молба скица: ПИ с идентификатор ***и ПИ с идентификатор ***, на основание осъществявано давностно владение от 26.08.1994г. до предявяване на исковите - 08.12.2021г., както и да бъде постановено тази реална част да бъде нанесена в действащите КК и КР към ПИ с идентификатор ***, с вписани собственици ищците.

В исковата молба са изложени следните обстоятелства, на които се основават претендираните права: ищците са наследници по закон на В.В. Г., поч. през 1994г., както следва Н. И. Г. - съпруга, М. В. Г., Е. В. Д. и И. В. Г. - деца. Въз основа на удостоверение 121 от 07.05.1982г. на ОБНС -***, на В. В. Г. било предоставено право за ползване на имот- хавра с площ от 830 кв.м., трета категория, в землището на гр. *** местност „****“, предназначение на територията земеделска, при граници/ съседи: имот *** С. А. Ж. имот *** Д.К. И., имот *** Т.Б.Т., имот *** П. Г. Д. и път откъм изток. В КП изготвен ***г. имотът е нанесен с планомерен номер ***. В КП от *** имотът е отразен с кадастрален номер ***, площ 832 кв.м. и собственик В.В. Г.. По

действащите КК и КР предоставеният за ползване на В. В. Г. ПИ е с идентификатор ***, а спорната част е включена в ПИ *** записан в КК и КР на името на К.Х. М. План за земеразделяне в землищната територия на кв. „***“, е приет и влязъл в сила от датата на обнародването му в ДВ 29/07.08.1998г. С решение ***г. на ОбС-***, (Обн. ДВ бр. 59/21.07.2000г.) е одобрен околоръстен полигон и имотът попада в урбанизирана територия на с.о. „***“, гр. ***. Въз основа на разрешение за строеж №***г. в имота предоставен на праводателя на ищците била изградена сезонна постройка от 35кв.м. преди 01.03.1991г. В качеството на правоимащ по пар. 4а от ПЗР ЗСПЗЗ, В.В. Г. депозирал молба от ***г. до Община *** кметство „***“, за изкупуване на имота. Определената цена на предоставения за ползване имот до 600кв.м., в размер на 33000 лв. била заплатена от него по сметка на Община *** по време на брака му с Н. И. Г..

Ищците и техния праводател В. В. Г. /от 01.06.1994 до 26.08.1994/ са владяли имота до предявяване на настоящите иски в цялата му площ от 830 кв.м., включително процесната реална част, която била оградена и през годините границите му не били променени. С писмена молба от 13.07.2022г. уточняват, че претендират придобиване на собствеността само въз основа давностно владение осъществявано от ищците в периода след 26.08.1994г.

Никой не е предявявал претенции спрямо имота до 28.03.2019г., когато владението върху западната част на имота включваща тези 230 кв.м. им било отнето от ответника. С решение 3122/14.07.2020 по ГД 14638/2019 на Районен съд-Варна Я. И. Я. бил осъден да предаде на Н. И. Г. отнетото от 28.03.2018г. по насилствен начин владение върху съвпадащи с процесните 230 кв.м. реална част от имот номер ***по КККР, допуснато е предварително изпълнение, възложено на ЧСИ ***, рег.№ *** КЧСИ, Район на действие ОС-*** и с Протокол *** е извършен въвод във владение. Я. И. Я. основава правата си върху спорната реална част от 230 кв.м. от имот *** на сделка с Община *** - договор от 30.05.2018г. за покупко-продажба, като продавачът се легитимирал като собственик с Акт за общинска собственост № ***г. Сочи се, че ответникът не е придобил собствеността върху тези 230 кв.м., тъй като праводателят му не е бил техен собственик и договорът в тази си част не е породил вещно прехвърлително действие. Претендират се разноски.

В законоустановения срок по чл. 131 ГПК по делото е постъпил писмен отговор от редовно уведомления ответник Я. И. Я., с който се изразява становище за неоснователност на иска. Оспорва твърдението, че праводателят на ищците е получил право на ползване съобразно удостоверение от 1982г. и посоченото в него решение № ***г. на ОНС *** Оспорва подписа положен в Удостоверението. Оспорва се наличието на построена сезонна постройка в ПИ и наличието на предпоставките за изкупуването му по § 4а от ПЗР на ЗСПЗЗ. Оспорва се наличието на осъществявано владение от страна на ищците или праводателя им по отношение на спорната реална част от имота. Твърди се, че по отношение на общината не е текла давност съобразно §1 от ЗД на ЗС /обн. ДВ 46/2006г/. Сочи, че ответникът е придобил правото на собственост по отношение на тази реална част съобразно договор за покупка от 30.05.2018г. сключен с Община Варна, а продавачът е придобил собствеността по силата на закона - чл. 25 ЗСПЗЗ, което е дало основание за съставянето на АЧОС. Претендират се разноски.

От ответника Д. И. Я. също е постъпил в срок отговор на исквата

молба, с който са изложени обстоятелства идентични на заявените от Я. Я., ведно с твърденията, че ищците не са адресати на заповед по реда на § 4к, ал. 7 от ПЗР на ЗСПЗЗ за придобиване или възстановяване правото на собственост върху имот в обхвата на влезлия в сила ПНИ на с.о. „****“, землище ***, община ***, както и че не е било подавано искане от правоимащо лице /или лица/, относно откриване на производство за издаване на заповед по реда на § 4к, ал. 7 от ПЗР на ЗСПЗЗ за придобиване или възстановяване правото на собственост върху имота, в който попада процесната реална част. Претендират се разноски.

Съдът, след като прецени събраните в процеса доказателства, поотделно и в съвкупност, прие за установено от фактическа страна, следното:

С протокол № *** на ИК ОБНС *** е взето решение № *** за предоставяне право на ползване на лицата на посочени в приложен към него списък. Под номер *** е посочен В. В. Г. Съгласно Удостоверение №****г. от Общински народен съвет гр. ***, на В. В. Г. е предоставено правото на ползване върху следния имот: ***, ***декара, находящ се в землището на гр. ***, при граници Г. Х., Ст. А. и път. Посочено е, че гореописаният имот е предоставен безвъзмездно, за безсрочно ползване и с право на наследяване.

С Разрешение за строеж №****г. от ОБНС *** е разрешено на В.В. Г. да извърши СМР съгласно одобрен проект на 31.08.1989г. за сезонна постройка в парцел ***, кв. 1, по плана на м. ***, при условия: застроена площ 35 кв.м., застроен обем 230 куб.м. и приблизителна стойност 5000 лева.

Съобразно вносни бележки /л.18/ В. Г. е заплатил на осн. § 4а от ЗСПЗЗ в полза на кметство "****", сума от 33 000 лева, съгласно оценителен протокол № ***за земя в м. "****".

Видно от удостоверение за наследници изх. № ***г., В. В. Г. е оставил наследници – Н. И. Г. - съпруга, Е. В. Д.- дъщеря, И. В. Г. - син и М. В. Г. - дъщеря.

От изисканата преписка на ПК-гр. *** образувана по заявление за възстановяване на земеделски земи по ЗСПЗЗ се установява, че Н. Т. Г. в качеството си на наследник на К.Х. М. е подал заявление вх. №50305/10.02.1992г., с което е заявил желание за възстановяване бивша собственост в землище *** върху 3 (три) ниви сред които нива от 5,000 дка находяща се в м. „****“, при граници/съседи: Г. Х., Д. А. и гора от две страни, което е било уважено с постановено Решение № *** /л.264/

Съобразно Заповед № ***от 04.12.2002г., Заповед №**** от 11.03.2003г. на Областния управител гр. *** и Заповед на Началник СГКК гр. *** № ****г., са одобрени ПНИ относно НИ №**** и са нанесени в кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. **, промяна на границите на имот с идентификатор ***

На 24.09.2014г. е съставен Акт за ЧОС №**** за имот с идентификатор ***, с отразена в него забележка по т. 11 – "със Заповед № ***г. на кмета на Община *** имота е отписан от актовете книги за общинска собственост". С договор за продажба на имот *** от 30.05.2018г. Община *** продала на Я. И. Я. недвижим имот общинска собственост представляващ поземлен имот с идентификатор *** с административен адрес гр. ***

С Решение № 3122/14.07.2020г. по гр.д. № 14638/2019г. по описа на РС ***, Я. И. Я. е осъден да предаде на Н. И. Г. владението върху реална част от

имот с площ 230 кв.м., находящ се в гр. ***, с номер ***, изобразени върху комбинирана скица на л. 70 и заключени между точки 1,2,3 и 4 на скицата, оградени с червен цвят, като решението е изпълнен с протокол за въвод във владение от ЧСИ ***

От притетите по делото квитанции се установява плащането на дължимия данък по ЗМДТ относно имот № *** в гр. ***

От притето по делото заключение на вещото лице по допуснатата СТЕ се установява, че: между имота по удостоверение №***г на ОБНС с площ 0,800 дка, граници/съседи - път, Г. Х. и С.А. и имот №*** с площ 830м² по КП(пкп)/м.***г. с граници/съседи - път, П. Г.Д., С. А. Ж., Д. К.И. и Т. Б. Т. ще е налице идентичност по три граници/съседи - път, Г. Х. и С. А., при условие че съществува родство/правоприемство между лицата Г. Х. и П. Г. Д. Тази идентичност се отнася и за процесната реална част 230м², която е с принадлежност към същия имот №*** с площ 830м² по КП(пкп)/***г. Процесната реална част 230м² попада в границите на поземлен имот №*** с площ 2774м², който се появява за пръв път в КККР през м.05.2011г., съгласно заповед №***г. на началника на СГКК-*** (л.23), и който тогава е бил записан в собственост на К.Х. М. - комбинирана скица №***. Поземлен имот *** с площ 2774м² не е променял своите граници и площ, включително до настоящия момент, като понастоящем той в кадастралния регистър е записан на Я. И. Я., на основание договор №***г. Не може да се установи кога точно е била извършена тази промяна в КР, тъй като за нея няма издадена конкретна заповед на нач. на СГКК-Варна.

В ***г. има отразен имот №*** (оранжев цвят на комбинирана скица №1) с площ 852м² (идентичен на им.№*** по КП***г, съдържащ в себе си процесната реална част), който в разписната книга е записан на неустановен собственик

В ***г. има отразен имот №*** (кафяв цвят на комбинирана скица №2) с площ 832м² (идентичен на им.№*** по КП(***г, съдържащ в себе си процесната реална част), който в разписната книга е записан на В. В. Г.(без посочено основание).

В ***г. има отразен имот №*** (син цвят на комбинирана скица №3) с площ 830м² (съдържащ в себе си процесната реална част), който в разписната книга е записан на В. Г., без посочено основание. В ***г. има отразен стар имот №*** (зелен цвят на комбинирана скица №3) с площ 11341м² (съдържащ в себе си им.№*** по КП***г и процесната реална част), който в регистъра е записан на К. Х. М.(без посочено основание).

В ***г. има отразен новообразуван имот №*** (червен цвят на комбинирана скица №**) с площ 5104 м² (съдържащ в себе си им.№*** по КП***г и процесната реална част), който в регистъра е записан на К.Х. М. (без посочено основание).

В г/начален вид. има отразен поземлен имот №***черен цвят на комбинирана скица №***) с площ 5100м² (съдържащ в себе си им.№*** по КП***г и процесната реална част), който в регистъра е записан на К.Х. М. (без посочено основание).

В КККР/сегашен вид има отразен поземлен имот №*** (лилав цвят на комбинирана скица №***) с площ 2774м² (съдържащ в себе си част от им. №***по КП(***г, съответна на процесната реална част), който в регистъра е

записан вече на Я. И. Я.(основание договор №***).

Няма данни за проведени отчуждителни производства спрямо имота след 1944г. Собствеността върху земеделската земя в з-ще „****“ първоначално е била частна; по-късно земята е станала кооперативна и е била обработвана от ТКЗС; впоследствие земята е станала държавна, преминала в собственост на ДЗС. За същата земя няма данни да са били издавани АДС-та, респ. не е отписвана от актовете книги за държавни недвижими имоти.

С решение №**г. на ОбС-** били създадени 25 селищни образувания с околоръстни полигони, обявени в ДВ, бр.59/21.07.2000г, като сред тях под 20 в списъка фигурира и с.о. „****“, з-ще *** т.е територията е урбанизирана. С решение №***г на ОбС-*** бил одобрен ПУП-ПУР/2010г на с.о. „****“, з-ще „****“, т.е територията е урегулирана.

От извършените справки в ОСЗ-*** и Държавен архив – *** не може със сигурност да се установи дали К.Х. М. е внесла земеделска земя в „ТКЗС-****“.

Според справка в ОСЗ-*** Н. Т.Г. в качеството си на наследник на К.Х. М. е подал заявление вх.№***г., с което е заявил желание за възстановяване на бивша собственост в землище *** върху 3(три) ниви вкл. „нива“ от 5,000 дка находяща се в м. „****“, при граници/съседи: Г. Х. Д.А. и гора от две страни.

Земята от обследваната зона не е включвана във фонда по чл.19, ал.3 от ЗСПЗЗ. В него се включват само земи в неурбанизираната част от землищните територии, а обследваната зона е разположена в урбанизирана част – с.о. „****“.

В изготвена комбинирана скица - приложение №*** към настоящата експертиза - скица-проект за изменение на *** по КККР на гр.***район **, з-ще **, с.о. „***г“, одобрена със заповед №***г на изпълнителния директор на АГКК спорната реална част е нанесена с координати по КС 2005 и има площ 229,45 кв.м.

Въз основа на така установените факти, Варненският районен съд, като съобрази приложимия закон, приема от правна страна следното:

Предявени са субективно съединени положителни установителни искове с правно основание 124 ГПК вр. чл. 54 ЗКИР.

Предвид посочената правна квалификация, предмет на настоящото дело е установяване по отношение на ответника, че ищецът притежава правото на собственост върху 230 кв.м. реална част от ПИ с идентификатор *** към момента на предявяване на иска. Основанието, на което ищите твърдят, че са придобили процесните части е давностно владение по чл. 79 ал. 1 вр. чл. 77 ЗС.

За да бъде придобито правото на собственост по давностно владение, позоваващият се на него /в случая ищите/ следва да установи, чрез главно и пълно доказване наличието на всички елементи на фактическия състав на чл. 79, ал. 1 или ал. 2 ЗС, като липсата на категоричност, за която и да е от законовите материалноправни предпоставки изключва този придобивен способ. Съобразно установената практика на ВКС самата придобивна давност, като институт е един от регламентирания в чл. 77 ЗС способи за придобиване право на собственост върху вещи. Предвид разпоредбата на чл.79 от ЗС правото на собственост по давност върху недвижим имот се придобива с непрекъснато владение в продължение на 10 години, а ако

владението е добросъвестно - с непрекъснато владение в продължение на 5 години. От своя страна нормата на чл.68 от ЗС дава и легално определение на термина „владение“ – това е упражняване на фактическа власт върху вещь, която владелецът държи лично или чрез друго, като своя. Следователно се акцентира върху две обстоятелства – това са т.нар. „фактическа власт“ и факта, че вещь се държи „като своя“. Презумпцията относно субективния елемент на владението, т.е. намерението за своене на вещь (animus), е въведена в полза на владелеца и в случай на отричане на владелческото му качество тежестта за оборването ѝ пада върху лицето, което оспорва осъщественото владение.

Горното означава, че в тежест на ищите е да установят в условията на пълно и главно доказване, че са придобили по оригинален /по силата на закона/ способ – давностно владение, право на собственост върху процесните реални части, в периода 26.08.1994г. до предявяване на исовете - 08.12.2021г. Респ. ответникът следва да докаже с оглед направените възражения, придобитото от него по деривативен способ – покупко-продажба, право на собственост върху процесните реални части.

От събраните по делото доказателства и от заключението на СТЕ, което съдът кредитира като обективно дадено, се установи, че с удостоверение № *** от ***г., на В. Г., наследодател на ищите, е предоставено правото на ползване върху имот – *** от 0,8 дка, в землището на гр. ***, местност „****“. Имотът е идентичен с имот № *** по КП м.***г. и 600 кв.м. включени в имот *** по КК. Съгласно комбинирана скица № *** към експертизата, процесните 230 кв.м. попадат в границите на ПИ *** по КК.

Ответникът основава правото си на собственост, на покупко-продажба на осн. чл. 35, ал. 1 ЗОС, обективирана в договор от 30.05.2018г., съгласно който Община *** продава на Я. И. Я., недвижим имот общинска собственост представляващ поземлен имот с идентификатор ***, с административен адрес гр. ***г. Община *** се е легитимирила като собственик на прехвърления имот въз основа на Акт за ЧОС № ***, съставен на 24.09.2014г., на осн. чл. 2, ал. 1, т.2 от ЗОС. Посоченото основание, на което общината се легитимира като собственик на имота, регламентира общо способите, посредством които може да придобие право на собственост. В отговора на искова молба, ответникът Я., чрез процесуалния си представител твърди, че Община *** е придобила правото на собственост върху имота, по силата на закона, на осн. чл. 25, ал. 1 ЗСПЗЗ.

Съгласно чл. 25, ал. 1 ЗСПЗЗ земеделските имоти, които не принадлежат на държавата, гражданите или юридически лица са общинска собственост. В приложното поле на чл. 25, ал. 1 ЗСПЗЗ се включват само земеделски земи, които са подлежали на възстановяване, но не са заявени в предвидените в закона срокове, респ. не са изкупени от ползватели по смисъла на §4 ЗСПЗЗ. Касае се именно за незаявиени за възстановяване имоти, а не и за такива, за които, макар да е подадено заявление в сроковете по ЗСПЗЗ, реституционните производства не са приключили /в този смисъл е трайната съдебна практика – пр. Решение № 60 от 11.01.2021г. по гр. д. № 4407/2019 г. на Върховен касационен съд, 2-ро гр. отделение, Решение № 10838 от 06.12.2005 г. по адм. д. № 5482/2005г на ВАС и др./.

От обсъденото заключение на вещото лице се установи, че по отношение на нива от 5 дка в м. „****“ е налице реституционна претенция заявена на

10.02.1992г. от наследника на К.Х. – Н. Г., като в границите на тази нива попада спорната реална част от ПИ. Същото обстоятелство се установява и от обсъдената преписка на ПК – ***

Следователно в случая не е приложима нормативната чл. 25 ал. 1 ЗСПЗЗ, на която се позовават ответниците и правото на собственост на Община ***, основаващо се на чл. 2, ал. 1, т. 7 ЗОС е опровергано, респ. в случая не са меродавни разпоредбите на чл. 7, ал. 1 ЗОС и § 1 ЗД от ЗС забраняващи придобиването по давност на имоти общинска собственост.

В о.с.з. ответниците по делото, чрез процесуалния си представител, не оспорват твърдението на ищците, че същите са държали фактически процесните реални части още от момента на предоставянето им за ползване на имот. В този период, видно и от постановеното съдебно решение по иск основаващ се на чл. 76 ЗС, в процес с участието на ответниците и ищцата Н. Г., имотът е бил обграден и ползван от ищците, с което те са демонстрирали спрямо всички, включително на ответниците намерението си за своенето му.

Предвид гореобсъдените доказателства и разпределението на доказателствената тежест, съдът намира, че ищците в настоящото производство доказаха придобито от тях на оригинално основание – чл. 79 ал. 1 ЗС, чрез непрекъснато владение през периода от 26.08.1994г. до предявяване на исковите - 08.12.2021г., право на собственост върху спорната реална част с площ 229,45 кв.м. от ПИ с идентификатор *** по КК и КР на гр. *** одобрени със заповед №***г. на Изпълнителния директор на АГКК, целият с площ 2774 кв.м. находящ се в гр. ***, СО „****“, заключени между точки 1,2,3,4,5,6,7 по скица-проект, приложение №*** от приетото заключение на СТЕ, която скица следва да се обяви за неразделна част от настоящото решение. Разликата в площта посочена от вещото лице при измерването на спорната реална част след геодезическо заснемане с координатни точки е вследствие от ползваните различни координатни системи - по КС *** е 230 кв.м. видно от прил. 2 и прил.3, а по КС *** е 229,45 кв.м. – прил. 7, като е под стойностите посочени в чл. 18 - чл. 20 от Наредба № РД-02-20-5 от 15 декември 2016г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри /В сила от 13.01.2017 г. Издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството Обн. ДВ. бр.4 от 13 януари 2017г./ вр. чл. 54 ал. 3 ЗКИР, поради което, макар да бъде съобразена при постановяването на съдебното решение, не обуславя постановяване на отхвърлителен диспозитив.

Предвид така изведените доводи искът по чл. 124 ГПК следва да бъде уважен изцяло.

Относно искането за последваща промяна в КК и КР следва да се вземат предвид указанията дадени с мотивите към т.4 и т. 5 от ТР 8/2014 от 23 февруари 2016 год. на ОСГК на ВКС:

Искът по чл. 53, ал. 2, изр. 2 ЗКИР /първоначална редакция/, нов чл. 54, ал. 2 ЗКИР, не е обуславящ по отношение на отделно предявения иск за собственост на същия имот. Тъй като предметът на делата в установителната им част е идентичен, искът по чл. 53, ал. 2, изр. 2 ЗКИР /първоначална редакция/, нов чл. 54, ал. 2 ЗКИР, се поглъща от иска за собственост, поради което и според особеностите на конкретния случай производството по него подлежи на прекратяване или съединяване за общо разглеждане в едно производство с иска за собственост.

При уважен иск за собственост на недвижим имот, в диспозитива на съдебния акт следва да се установи правото на собственост, а когато правният интерес за предявяване на иска произтича от допусната в кадастралната карта непълнота или грешка - да се посочи и в какво се състои същата. Съдебното решение, придружено от скица - проект, ще бъде основание за изменение на кадастралната карта от органите по кадастъра, както и за записване в кадастралния регистър на действителния собственик по реда на чл. 54, ал. 4 ЗКИР.

От изложеното е видно, че в настоящия случай не се касае за твърдение за грешка или непълнота при възпроизвеждане на отразяванията в стари регулационни планове в действащите КК и КР към момента на одобряването им, а за привеждането на тези КК и КР съобразно установеното в настоящия спор за собственост фактическо и правно положение към момента на предявяване на иска. Предвид изхода на спора, следва да бъде посочено в диспозитива на настоящото решение, че следва да бъдат изменени одобрените КК и КР, като в тях се отрази, че 229,45 кв.м. от ПИ с идентификатор *** по КК и КР на гр. *** одобрени със заповед №***г. на Изпълнителния директор на АГКК, целият с площ 2774 кв.м. находящ се в гр. ****, заключени между точки 1,2,3,4,5,6,7 по скица-проект, приложение №7 от приетото заключение на СТЕ, са част от ПИ с идентификатор *** със собственици ищите.

По разноските:

От страните не са представени списъци по чл. 80 ГПК.

При този изход на спора, в полза на ищеца М. В. Г. следва да се присъдят на осн. чл. 78 ал. 1 ГПК сторените от нея разноски за адвокатска защита в размер на 2500 лева според приложен договор за правна помощ, доверителят по който е бил пълномощник и на ищите И. В. Г. ЕГН ***** и Н. И. Г..

На осн. чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца Е. В. Г. се следват разноски в общ размер на 1125 лева, от които депозит за СТЕ в размер на 850 лева изцяло заплатен от тази страна.

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 124 ал.1 от ГПК по отношение на Я. И. Я., ЕГН *** и Д. И. Я. ЕГН ***** – двамата с адр. гр. ***, имот ***, че М. В. Г. ЕГН *****, И. В. Г. ЕГН *****, Е. В. Д. ЕГН ***** и Н. И. Г. ЕГН ***** - всички с адр. гр. *** са собственици на реална част от недвижимата вещ, представляваща 229,45 кв.м. от ПИ с идентификатор *** по КК и КР на гр. *** одобрени със заповед №***. на Изпълнителния директор на АГКК, целият с площ 2774 кв.м. находящ се в гр. ***, район „****“, квартал „****“, с.о. „****“, заключени между точки 1,2,3,4,5,6,7 по скица-проект - приложение №7 от приетото заключение на СТЕ-л. 223 от делото /която съдът обявява за неразделна част от настоящото решение/, на основание осъществявано давностно владение от 26.08.1994г. до предявяване на исковите - 08.12.2021г., която реална част бъде отразена в Кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. ***, одобрени със Заповед №*** год. на изпълнителния директор на АГКК, в границите на ПИ с идентификатор *** със собственици М. В. Г. ЕГН**

*****, И. В. Г. ЕГН *****, Е. В. Д. ЕГН ***** и Н. И. Г. ЕГН *****, вместо в границите на ПИ с идентификатор *** със собственици Я. И. Я., ЕГН *****, и Д. И. Я. ЕГН *****.

ОСЪЖДА на осн. чл. 78 ал. 1 ГПК Я. И. Я., ЕГН ***, адр. гр. ******, имот *** и Д. И. Я. ЕГН *****, адр. гр. **** имот *** да заплатят на М. В. Г. ЕГН ***** сумата от 2500 лева, представляваща сторени по делото съдебно–деловодни разноски за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА на осн. чл. 78 ал. 1 ГПК Я. И. Я., ЕГН ***, адр. гр. ******, имот *** и Д. И. Я. ЕГН *****, адр. гр. ****, имот *** да заплатят на Е. В. Д. ЕГН ***** сумата в общ размер на 1125 лева - разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Варна в двуседмичен срок от връчването на препис от акта на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____